

2. Zarzut drugi dotyczący całkowitego braku analizy i oceny skutków niekrytycznego pułapu wynoszącego 200 000 EUR dla podstawowego wsparcia dochodów WPR.
 - Nie dokonano żadnej oceny wpływu tego środka w trakcie procedury przyjęcia zaskarżonej decyzji ani na hiszpańskim szczeblu krajowym, ani na szczeblu europejskim. Gdyby dokonano chociaż wstępnego przeglądu, wykazano by, że środek jest niezgodny z celami WPR wskazanymi w art. 5 i 6 rozporządzenia (UE) 2021/2115.
3. Zarzut trzeci, dotyczący zakłócenia na jednolitym rynku i zakłócenia konkurencji na niekorzyść hiszpańskich rolników.
 - Zaskarżona decyzja prowadzi do poważnego i nieuzasadnionego zakłócenia na rynku wewnętrznym, a także rozdrobnienia WPR w jednym z jej kluczowych mechanizmów. Środek ten stawia bowiem hiszpańskich rolników w gorszej sytuacji niż ich europejskich odpowiedników.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
 - Skarżący twierdzi, że środek narusza zasadę proporcjonalności w zakresie, w jakim nie jest odpowiedni ani konieczny do osiągnięcia zamierzonego celu oraz stanowi nadmierne i nieuzasadnione poświęcenie dla właścicieli gospodarstw i ich pracowników, którego nie równoważy potrzeba wynikająca z nadrzędnego interesu publicznego⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. 2021, L 435, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2022 r. – Kozitsyn / Rada

(Sprawa T-731/22)

(2023/C 24/90)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Andrey Anatolyevich Kozitsyn (Verkhnyaya Pyshma, Rosja) (przedstawiciel: adwokat J. Grand d'Esnon)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r.⁽¹⁾, co się tyczy M. Kozitsyna, a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r.⁽²⁾, co się tyczy M. Kozitsyna;

i w związku z powyższym,

- stwierdzenie niezgodności z prawem art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji Rady 2014/145/WPZiB oraz art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014; i

- odstąpienie od stosowania tych przepisów ze względu na ich niezgodność z prawem lub co najmniej stwierdzenie niezgodności z prawem stosowania tych przepisów do M. Kozitsyna;

w każdym wypadku,

- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania zgodnie z art. 140 lit. b) regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi osiem zarzutów, które są co do zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-234/22, Ismailova/Rada, lub do nich podobne.

- (¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 239, s. 149).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 239, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2022 r. – Deripaska/Rada

(Sprawa T-732/22)

(2023/C 24/91)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Oleg Vladimirovich Deripaska (Khutor Sokolsky, Rosja) (przedstawiciele: adwokat T. Bontinck)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r. (¹), w zakresie, w jakim postanowiono w niej, że decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r., zmieniona decyzją (WPZiB) 2022/582 z dnia 8 kwietnia 2022 r., którą włączono nazwisko skarżącego do załącznika do decyzji 2014/145, ma obowiązywać do dnia 15 marca 2023 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r. (²), w zakresie, w jakim utrzymano w nim nazwisko skarżącego w wykazie widniejącym w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r.;
- zasądzenie od Rady tymczasowo kwoty 1 000 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego.
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej i obowiązku uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do uzasadnienia przedstawionego przez Radę.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i praw podstawowych.

(¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 239, s. 149).

(²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 239, s. 1)